มงคลชีวิต ประสิทธิ์พร

พระธรรมดิลก (จันทร์ กุสโล)

มงคลชีวิต

๒๕๐๔

❀ ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ ไม่มีการสูญเสียใดๆ ที่น่าเสียใจ **เท่ากับการเสียเวลา** เสียเวลาเพียงหนึ่งวินาที ก็เท่ากับสูญเสียส่วนหนึ่งของชีวิต อายุที่เราได้นั้นคือชีวิตที่เราสูญเสียไป

❀ **ความกังวลใจ คือ ศัตรูของชีวิต** อดีตคือความฝัน อนาคตคือความไม่แน่นอน ปัจจุบันเท่านั้นที่เราจะแก้ไขได้ ไม่มีใครสร้างความเดือดร้อนให้แก่เราได้นอกจากตัวเราเอง

๒๕๐๕

❀ **การทำความดี มีได้ทุกโอกาส**
ความประมาททำให้พลาดจากความดี

❀ **ความดี** ให้ความอิ่มใจในเบื้องหลัง
ให้ความสมหวังในเบื้องหน้า

❀ **ความชั่ว** ให้ความขุ่นใจในเบื้องหลัง
ให้ความผิดหวังในเบื้องหน้า

❀ จงพอใจในชีวิตของตัวเอง
โดยมิต้องไปเปรียบเทียบชีวิตของผู้อื่น

๒๕๐๖

❀ ไม่ยินดีในสิ่งที่ตนได้
ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมี
เป็นคนอาภัพอับโชคที่สุด

❀ ยินดีในสิ่งที่ตนได้
พอใจในสิ่งที่ตนมี
เป็นคนโชคดีที่สุด

❀ มัวเมาในสิ่งที่ตนได้
หลงใหลในสิ่งที่ตนมี
คือการสร้างเรือนจำขังตัวเอง

❀ เห็นโทษในสิ่งที่ตนได้
เห็นภัยในสิ่งที่ตนมี
คือความเป็นอิสระในโลก

๒๕๐๗

❀ **คาถากันความทุกข์**

เมื่อได้ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ให้เสกคาถาว่า **เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป** เมื่อสิ่งเหล่านี้เสื่อมสิ้นไปจะได้ไม่ทุกข์ใจ

เมื่อประสบกับความเสื่อมลาภ เสื่อมยศ นินทา ทุกข์ ให้เสกคาถาว่า **เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป** จะได้ไม่ทุกข์ทรมานใจ

❀ **การแก้ปัญหา**

การแก้ปัญหายุ่งยากของชีวิตไม่ได้อยู่ที่การเพิ่มปริมาณ หรือแก้ด้วยการหลบหนี แต่จะแก้ได้ด้วยการศึกษาให้รู้เหตุที่มาของความยุ่งยากนั้น **การค้นให้พบต้นเหตุนั้นแล คือการแก้ปัญหาชีวิต**

๒๕๐๘

❀ ถ้าทำใจร้อน

จะร้อนใจภายหลัง

❀ ถ้าทำมักง่าย

จะวุ่นวายภายหลัง

❀ ถ้าเห็นแก่ได้

จะเสียใจภายหลัง

❀ ถ้าเห็นแก่กิน

จะถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม

❀ ถ้าพูดพล่อย ๆ

จะเสื่อมถอยความนับถือ

❀ ถ้าสบายเมื่อหนุ่ม

จะกลุ้มใจเมื่อแก่

❀ ถ้าทำตามใจชอบ

จะได้รับสิ่งที่ไม่ชอบใจ

❀ ถ้าทำบาปแลกบุญ

จะขาดทุนเรื่อยไป

❀ **ถ้าเห็นแก่ธรรม**

สุขเลิศล้ำตลอดกาล

๒๕๐๙

❀ คนที่ไม่รักษาเวลา

คือคนฆ่าตัวเอง

❀ อดีตคือความฝัน

ปัจจุบันคือภาพมายา

อนาคตคือความไม่แน่นอน

❀ ไม่มีอะไรเป็นของเรา

แม้แต่ตัวของเราเอง

❀ โกรธคนอื่น

เหมือนจุดไฟเผาตัวเอง

❀ เมตตาคนอื่น

เหมือนสร้างบ้านให้ตัวเอง

❀ อย่าระแวงคนอื่น

ยิ่งกว่าระวังตัวเอง

❀ ชีวิตไม่พอกับตัณหา

เวลาไม่พอกับความต้องการ

❀ ที่พักครั้งสุดท้ายของชีวิต

คือป่าช้า

๒๕๑๐

❀ ถ้าทำตัวแข่งกับสังคม

ความล่มจมจะตามมา

❀ ถ้าทำงานเห็นแก่หน้า

จะพบกับปัญหาเรื่อยไป

❀ ถ้าทำตัวเห็นแก่ได้

อย่าหวังน้ำใจจากเพื่อนฝูง

❀ ถ้ากลัวเกินไป

จะทำอะไรไม่สำเร็จ

❀ ถ้ากล้าจนเกินงาม

จะพบกับความเดือดร้อน

❀ ถ้าขาดความพอดี

จะเป็นหนี้ตลอดกาล

❀ ถ้าหวังแต่ความสนุก

จะพบความทุกข์มหันต์

❀ ถ้าขาดความยั้งคิด

ชีวิตจะหมดความหมาย

❀ **ถ้าทำใจให้สงบ**

จะพบกับความสุขเยือกเย็น

๒๕๑๑

❀ ถ้ามีความพอดี

จะเป็นเศรษฐีในเรือนยาจก

❀ ถ้ามีแต่ความงก

จะเป็นยาจกในเรือนเศรษฐี

❀ ถ้ามีเมตตาจิต

จะมีญาติมิตรทั่วบ้าน

❀ ถ้าเมตตาเกินประมาณ

จะพบคนพาลทั่วเมือง

❀ ถ้าคิดถึงแต่ความหลัง

จะพบรังแห่งความเศร้า

❀ ถ้ามีแต่ความมัวเมา

จะพบความปวดร้าวภายหลัง

❀ ถ้าทำดีเพื่อเด่น

จะถูกเขม่นจากญาติมิตร

❀ ถ้าทำความดีด้วยน้ำจิต

จะมีชีวิตอยู่อย่างสบาย

❀ ถ้าหวังพึ่งแต่คนอื่น

จะต้องกลืนน้ำตาตัวเอง

❀ **ถ้ารู้จักใช้เวลา**

ชีวิตจะมีค่ากว่านี้

๒๕๑๒

❀ อย่าพยายามทำคนอื่นให้เหมือนใจเรา
เพราะเราก็ทำให้เหมือนใจคนอื่นไม่ได้

❀ อย่าทำตัวเป็นผู้รับฝ่ายเดียว
จงทำตัวเป็นผู้ให้ด้วย

❀ อย่าทำตัวให้เด่นกว่างาน
จงพยายามทำงานให้เด่นกว่าตัว

❀ อย่าทำบ้านให้แข็งแรงกว่าพื้นฐาน
จงทำพื้นฐานให้แข็งแรงกว่าบ้าน

❀ อย่าพยายามทำสิ่งที่ได้ให้เท่ากับใจ
จงพยายามทำใจให้เท่ากับสิ่งที่ได้

๒๕๑๓

❀ ถ้าไม่กินอยู่เท่าที่มี

จะได้เป็นเศรษฐีเงินกู้

❀ ถ้ามั่วสุมกับอบายมุข

จะพบความทุกข์ในเบื้องปลาย

❀ ถ้าทำหูเบาเอาเขาว่า

จะต้องน้ำตาตกใน

❀ ถ้าพูดโดยไม่คิด

เท่ากับพ่นลมพิษใส่คนอื่น

❀ ถ้าจริงจังกับโลกเกินไป

จะต้องตายเพราะความเศร้า

❀ ถ้าต้องการความเป็นอิสระ

ให้พยายามชนะตัวเอง

❀ ถ้าไม่รู้จักความทุกข์

จะพบกับความสุขได้ที่ไหน

❀ ถ้าไม่ยอมปล่อยวาง

จะพบกับความว่างได้อย่างไร

❀ ถ้าหาความสุขจากความมัวเมา

เท่ากับจับเงาในกระจก

๒๕๑๔

❀ ถ้าอยากเป็นคนงาม
อย่าวู่วามโกรธง่าย
❀ ถ้าอยากเป็นคนสบาย
อย่าเบื่อหน่ายความเพียร
❀ ถ้าอยากเป็นคนมั่งมี
อย่าเป็นคนดีแต่จ่าย
❀ ถ้าอยากเป็นคนนำสมัย
อย่าทำลายวัฒนธรรม
❀ ถ้าอยากเป็นคนมีเกียรติ
อย่าเหยียดหยามคนอื่น
❀ ถ้าอยากมีความรู้
อย่าลบหลู่อาจารย์
❀ ถ้าอยากหาความสำราญ
อย่าล้างผลาญสมบัติ
❀ ถ้าอยากเป็นคนมีอำนาจ
อย่าขาดความยุติธรรม
❀ ถ้าอยากเป็นคนดัง
อย่าหวังความสงบ

๒๕๑๕

❀ เป็นอยู่เท่าที่มี
ดีกว่าเป็นเศรษฐีเงินผ่อน

❀ ทำการงานอยู่กับบ้าน
ดีกว่าสุขสำราญในบ่อน

❀ แสวงลาภจากการงาน
ดีกว่าบนบานบวงสรวง

❀ ไม้เท้าของคนเฒ่า
ดีกว่าลูกเต้าอกตัญญู

❀ รักกันฉันท์พี่น้อง
ดีกว่าเงินทองเป็นไหน ๆ

❀ ปิดปากไว้ไม่พูดจา
ดีกว่านินทาเพื่อนบ้าน

❀ ยอมลำบากเมื่อหนุ่ม
ดีกว่าจะกลุ้มเมื่อแก่

❀ อยู่คนเดียวอย่างสงบ
ดีกว่าคบคนพาล

❀ คอยตักเตือนตัวเอง
ดีกว่าเพ่งโทษคนอื่น

❀ ทำความดีแล้วดัง
ดีกว่าถูกชังเพราะทำชั่ว

๒๕๑๖

❀ ถ้ากินอยู่เกินฐานะ
ชีวิตจะขรุขระเดือดร้อน

❀ ยอมลำบากเมื่อตอนต้น
ดีกว่ายากจนทีหลัง

❀ เป็นอยู่อย่างหมดหวัง
คือการขุดหลุมฝังตัวเอง

❀ ชีวิตคือการต่อสู้
จงเป็นอยู่ด้วยความอดทน

❀ ถ้าตกอยู่ใต้อำนาจยาเสพติด
เท่ากับเผาชีวิตทั้งเป็น

❀ ถ้ามัวเมาเอาแต่ดัง
ชีวิตจะพังเพราะชื่อเสีย

❀ ถ้าจะเป็นผู้ใหญ่
อย่าเชื่อง่ายหูเบา

❀ อำนาจวาสนา
คือที่มาของความกังวล

❀ โลกจะลุกเป็นไฟ
เพราะใจขาดธรรมะ

❀ ชีวิตจริง
ไม่เหมือนฝัน

๒๕๑๗

❀ ถ้าชนะด้วยอาวุธ
จะสิ้นสุดด้วยความแค้น
ใช้ธรรมะชนะแทน
ความขุ่นแค้นจะหายไป

❀ ถ้าเสรีไม่มีเขต
จะเป็นเหตุให้วุ่นวาย
ถ้าเสรีตามกฎหมาย
ความวุ่นวายสงบลง

❀ ถ้าผู้ใหญ่ตามใจว่า
จะชักพาให้เดือดร้อน
ถ้าผู้น้อยฝืนคำสอน
จะเดือดร้อนไปทั่วเมือง

❀ ถ้าทำงานมุ่งเพื่อตัว
จะหมองมัวชั่วชีวิต
ถ้าทำงานเพื่ออุทิศ
สิ้นชีวิตชื่อยังอยู่

❀ เป็นพระไม่สังวร
จะถ่ายถอนความศรัทธา
เป็นชาวบ้านไม่เสาะหา
จะนำพาให้ล่มจม

๒๕๑๘

❀ ประชาธิปไตยตามใจว่า
คือที่มาแห่งความวุ่นวาย

❀ สังคมจะเป็นธรรม
เพราะไม่เหยียบย่ำคนอื่น

❀ คนไม่เคารพกฎหมาย
เหมือนวัวควายไม่มีคอก

❀ ดูบ้านเมืองดูที่ความสะอาด
ดูประชาชาติดูที่ความสามัคคี

❀ ดูคนดี ดูที่งาน
ดูลูกหลาน ดูที่ความเคารพ

❀ ดูหญิง ดูที่ความอาย
ดูชาย ดูที่ความกล้าหาญ

❀ ดูพระดูที่กิจวัตร
ดูคฤหัสถ์ ดูที่ความขยัน

❀ เพ่งโทษตนเป็นบัณฑิต
เพ่งความผิดคนอื่นเป็นพาล

❀ เสียเงินทองไม่เป็นปัญหา
เท่ากับเสียเวลาและเสียใจ

๒๕๑๙

❀ ถ้าใช้กฎหมู่
จะอยู่อย่างรำคาญ
ใช้อำนาจทางศาล
จะสำราญทั่วเมือง

❀ เห็นผู้ใหญ่ว่าโง่
เห็นนักเลงโตว่าฉลาด
เห็นพ่อแม่ไม่สามารถ
คืออุบาทว์บ้านเมือง

❀ เห็นคุกเป็นบ้าน
สุราบานเป็นเพื่อน
บ้านเรือนเป็นศาลา
คือที่มาของความวิบัติ

❀ ส่งเสริมการพนัน
แข่งขันความมั่งมี
ไม่เชื่อคนแต่เชื่อผี
จะมั่งมีได้อย่างไร

❀ ความสุขโลกีย์
มีได้ชั่วคราว
ความสุขยืนยาว
ต้องเข้าหาธรรม

๒๕๒๐

❀ ปฏิรูปจะได้ผล
ประชาชนต้องร่วมใจ

❀ ถ้าจะทำงานเพื่อชาติ
อย่าแสวงหาอำนาจเพื่อตัว

❀ ถ้าจะทำงานเพื่อศาสนา
อย่าแสวงหาอามิส

❀ อยากให้ไทยคงเป็นไทย
อย่าทำลายวัฒนธรรม

❀ ความวิบัติของชาติ
คือผู้มีอำนาจแตกสามัคคี

❀ สังคมมากกว่าส่วนตัว
ชีวิตครอบครัวจะเดือดร้อน

❀ เป็นทุกข์เพราะความจน
ดีกว่าทนทุกข์เพราะเป็นหนี้

❀ ประดับกายด้วยความดี
มีราศีกว่าประดับเพชร

❀ ฆ่าสัตว์ได้โทษ
ฆ่าความโกรธได้บุญ

❀ อยากจะหนีความทุกข์
อย่าหวังความสุขทางกาย

๒๕๒๑

❀ ปฏิวัติดัดนิสัย
เป็นการแก้ไขที่ถูกต้อง

❀ ถ้ารักประเทศชาติ
อย่าถือโอกาสร่ำรวย

❀ ถ้าอยากเป็นคนก้าวหน้า
อย่ามัวอิจฉาคนอื่น

❀ อยากเป็นชายจริงหญิงแท้
อย่าเปลี่ยนแปรประเพณี

❀ คุณค่าของสัตว์อยู่ที่กาย
คุณค่าหญิงชายอยู่ที่ความประพฤติ

❀ ภัยใหญ่ของชีวิต
คือความคิดลุ่มหลง

❀ ถูกบัณฑิตนินทา
ดีกว่าถูกพาลายกย่อง

❀ ถ้าไม่อยากให้ผิดหวัง
ให้ระวังอย่างโลภ

❀ ถ้าไม่อยากให้จิตวุ่นวาย
ให้นึกถึงตายไว้บ้าง

❀ ถ้าไม่อยากจะเศร้าโศก
ให้มองโลกเป็นอนิจจัง

๒๕๒๒

❀ เป็นอยู่อย่างเกียจคร้าน
จะล้างผลาญสมบัติ
เป็นอยู่อย่างประหยัด
จะได้สมบัติจากตัวเอง

❀ เจริญทางวัตถุ
จะคุกรุ่นเป็นไฟ
เจริญทางจิตใจ
จะแจ่มใสสงบ

❀ มีธรรมเป็นอำนาจ
จะปราศจากเวรภัย
มีอธรรมเป็นใหญ่
เวรภัยจะตามมา

❀ ความสุขแบบชาวโลก
มีทุกข์โศกเป็นผล
ความสุขอริยชน
มีผลเป็นความสงบ

❀ เลิกเห็นแก่ตัวได้เมื่อไร
จะสุขใจเมื่อนั้น

๒๕๒๓

❀ ไม่ทำการงาน คบอันธพาล
มั่วสุขสำราญ ไม่นานหมดตัว

❀ มัวเมาอามิส หลงยาเสพติด
ทำการทุจริต ยาพิษสังคม

❀ อวดดื้อถือตน ไม่ฟังเหตุผล
ยุแยงแฝงกล คือคนทำลาย

❀ แก้ด้วยการเพิ่ม จะเสริมปัญหา
แก้ด้วยปัญญา ปัญหาจะลด

❀ โลกนี้สับสน เพราะคนมุ่งรบ
โลกนี้สงบ เพราะเคารพธรรม

๒๕๒๔

❀ ขยันหมั่นไว้จะได้ดี
แต่อย่ามีความโลภ

❀ หวังได้ทรัพย์จากการพนัน
คือความเพ้อฝันของคนสิ้นคิด

❀ ความหลงใหลอบายมุข
คือความทุกข์ของครอบครัว

❀ ปัญหาเศรษฐกิจและจิตใจ
ต้องแก้ไขพร้อมกัน

❀ การพัฒนาที่ถูกทาง
คือการเสริมสร้างคนดี

❀ ดูคนดี ดูที่การกระทำ
ดูผู้นำ ดูที่การเสียสละ

❀ ศัตรูของประเทศชาติ
คือประชาราษฎร์ขาดสามัคคี

❀ ความคิดริษยา
เหตุที่มาของการแตกแยก

❀ ชีวิตที่ยุ่งยาก
เพราะมีความอยากมากเกินไป

❀ หมั่นนึกถึงความตาย
คืออุบายแห่งความไม่ประมาท

๒๕๒๕

❀ คนเกียจคร้านไม่ทำงาน
เป็นคนพิการสากล

❀ คนที่หวังพึ่งโชคชะตา
เป็นคนปัญญาอ่อน

❀ คนที่ท้อถอยเบื่อหน่าย
เป็นคนตายก่อนหมดอายุ

❀ คนที่มัวเมาเอาแต่เงิน
จะห่างเหินจากญาติมิตร

❀ กินเหล้าเพื่อเข้าสังคม
เป็นค่านิยมที่ผิด

❀ ภัยที่น่ากลัวคือความตาย
ทางแห่งความฉิบหายคืออบายมุข

❀ ไม่หลงของเก่า ไม่เมาของใหม่
เป็นหัวใจการพัฒนา

❀ คนเก่งๆ มีมาก
คนที่หายากคือคนดี

❀ ความวิตกกังวลใจ
เป็นโรคร้ายของชีวิต

❀ ความยิ้มแย้มแจ่มใส
เป็นอุบายสร้างสันติ

๒๕๒๖

❀ ตัวอย่างที่ไม่ดีในสังคม
　　สร้างค่านิยมที่ให้โทษ

❀ ความง่ายอยู่ที่ปาก
　　ความยากอยู่ที่ทำ

❀ ทำดีไม่มีประมาณ
　　ก่อความรำคาญให้คนอื่น

❀ สู้รบแบบพุทธะ
　　คือการเอาชนะตัวเอง

❀ ระวังหูของเรา
　　ดีกว่าเฝ้าปิดปากคนอื่น

❀ เหนื่อยกายหลับสนิท
　　เหนื่อยจิตหลับไม่ลง

❀ พยับแดดลวงตา
　　โลกมายาลวงใจ

❀ ไม่หยุดไม่ถึงพระ
　　ไม่ละไม่ถึงธรรม

๒๕๒๗

❀ ลำบากเพราะการงาน
ดีกว่าสำราญแล้วกลุ้ม

❀ มั่งมีเพราะประหยัด
อัตคัดเพราะฟุ่มเฟือย

❀ คุณความดีมีมาก
ส่วนที่หายากคือคนทำดี

❀ ทำอะไรตามใจว่า
สร้างปัญหาให้ตัวเอง

❀ อามิสเป็นเพียงสิ่งอาศัย
ความสุขใจอยู่ที่ความสงบ

❀ ความสุขที่ได้จากตัณหา
มีค่าเท่ากับความทุกข์

❀ สะดวกนักมักมักง่าย
สบายนักมักลืมตัว

❀ การรู้จักปล่อยวาง
เป็นวิถีทางสงบสุข

๒๕๒๘

❀ เวลาไม่ได้ทำให้คนเสียคน

คนต่างหากทำให้เสียเวลา

❀ เหล้าไม่ได้ทำให้คนเมา

คนต่างหากเมาเหล้า

❀ สัตว์ไม่ได้โหดร้ายกว่าคน

คนต่างหากโหดร้ายกว่าสัตว์

❀ ศีลธรรมไม่ได้เสื่อม

คนต่างหากเสื่อมจากศีลธรรม

❀ ความสุขไม่ได้อยู่ที่ความสมปรารถนา

การรู้จักทำใจ

เมื่อไม่สมปรารถนาต่างหาก

เป็นความสุข

๒๕๒๙

❀ สังคมวุ่นวาย

เพราะอบายมุข

❀ ทำแล้วไม่พูด

ดีกว่าพูดแล้วไม่ทำ

❀ มีทรัพย์อับปัญญา

จะพาให้เดือดร้อน

❀ เป็นอยู่อย่างเรียบง่าย

คืออุบายการประหยัด

❀ แต่งแต่กายไร้ค่า

ถ้าไม่แต่งใจ

❀ คิดเอาแต่ได้

จะเสียใจภายหลัง

❀ เป็นอยู่อย่างบัณฑิต

จะมีชีวิตอย่างปลอดภัย

❀ จงทำตามความถูกต้อง

อย่าทำเพราะความถูกใจ

❀ ทำอารมณ์ให้ผ่องใส

เป็นอุบายแก้ทุกข์

๒๕๓๐

❀ พัฒนาไปจะไร้ผล

ถ้าทุกคนหวังแต่เงิน

❀ อยู่นานไปจะไร้ชาติ

ถ้าขาดความสามัคคี

❀ คิดไปก็ไร้คุณ

ถ้ามัววุ่นอยู่แต่คิด

❀ ทำไปก็ไร้ค่า

ถ้าไม่กล้าจะทำจริง

❀ ยิ่งทำไปยิ่งได้บุญ

ถ้าเกื้อกูลกันและกัน

❀ ภาวนาไปให้ใจสงบ

จะได้พบสันติภาพ

๒๕๓๑

❀ บอกบุญบ่อยๆ จะถอยศรัทธา
บอกถูกเวลา ศรัทธาเจริญ

❀ ถ้าผูกใจเจ็บ จะเจ็บใจเรา
ถ้าเมตตาเขา ใจเราสบาย

❀ ความคิดริษยา พาใจให้วุ่น
เมตตาการุณย์ อบอุ่นไมตรี

❀ ความกังวลใจ เป็นภัยเป็นพิษ
สำรวมความคิด ชีวิตเบิกบาน

❀ โลกที่สับสน เพราะคนวุ่นวาย
จะสุขสบาย เป็นเรื่องของคน

❀ ถ้าปล่อยก็ว่าง ถ้าวางก็เบา
ถ้าเอาก็หนัก

๒๕๓๒

❀ ถ้าจะพัฒนาเขา

ให้พัฒนาตัวเราก่อน

❀ ขยันไม่สันโดษ

ทุกข์โทษจะตามมา

❀ บ้านเมืองจะพินาศ

เพราะคนในชาติกอบโกย

❀ ระฆังดังเมื่อคนตี

คนดีไม่ต้องตีก็ดัง

❀ ลืมอะไรก็ลืมได้

แต่อย่าหลงใหลลืมตัว

❀ ทำอะไรตามอารมณ์

ทุกข์ระทมจะตามมา

❀ หลงทางเหนื่อยกาย

หลงงมงายให้แต่โทษ

❀ ความดีอยู่ที่การเสียสละ

ชัยชนะอยู่ที่ขันติธรรม

๒๕๓๓

❀ ดูตัวเราคอยเฝ้าดูความผิด
ดูญาติมิตรให้พินิจความดี

❀ หลงอามิสมืดมิดมัวตา
หลงปริญญาเพิ่มมานะทิฐิ

❀ ขับรถช้าๆ เทวดาคุ้มครอง
ขับรถคะนองผีจองเฝ้าป่าช้า

❀ หญิงชายจะไร้เพศ
ถ้าปฏิเสธศีลธรรม

❀ โลกนี้ไม่มีปัญหา
ถ้าศึกษาให้รู้ความจริง

❀ สิ่งที่ได้มาเปล่าคือความเฒ่าชรา
สิ่งที่ต้องแสวงหาคือคุณค่าของชีวิต

❀ โลกนี้ไม่มีอะไรใหม่
นอกจากความเคลื่อนไหว
เปลี่ยนแปลง

๒๕๓๔

❀ ความร้อนอบอ้าวจะมาก่อนฝน
ความลำบากยากจน
จะมาก่อนความสุข

❀ โลกนี้แจ่มใสสำหรับคนใจกว้าง
โลกนี้เวิ้งว้างสำหรับคนใจดำ

❀ วาจาอ่อนหวานลูกหลานใกล้ชิด
วาจาเป็นพิษญาติมิตรห่างไกล

❀ อดีตจะหมดจดอนาคตจะสดใส
ต้องแก้ไขที่ปัจจุบัน

❀ ถ้าถือคนบ้า ถ้าท้าคนเมา
ถ้าเข้าคนผิด จะเป็นพิษแก่ตัว

๒๕๓๕

❀ อุปสรรคปัญหา
เป็นที่มาของความสำเร็จ

❀ ทำดีไม่ได้ผล
เพราะทำตนลุ่มๆ ดอนๆ

❀ มีเงินล้นฟ้า
ไม่เท่าค่าของคน

❀ ทำความดีแล้วตาย
ดีกว่าอยู่สบายไม่ทำประโยชน์

❀ คนดียินดีทำทาน
คนอันธพาลระรานทำลาย

❀ ผู้ใหญ่หลงลืมตัว
น่ากลัวกว่าเด็กดื้อ

❀ สัตว์ตายเพราะเหยื่อ
คนถูกเบื่อเพราะอามิส

๒๕๓๖

❀ ขับรถซิ่งซิ่งจะวิ่งไปตาย
ขับรถมักง่ายจะตายฟรีฟรี

❀ เห็นคนเมาเท่ากับเห็นคนบ้า
เห็นคนขี้ยาเหมือนเห็นคนตาย

❀ ถ้าไม่อยากยากจน
อย่าทำตนเป็นคนมั่งมี

❀ ถ้าอยากเป็นเศรษฐี
ให้ทำทีเป็นคนจน

❀ เมาสุราพาให้ประมาท
เมาอำนาจพาชาติล่มจม

❀ ความดังไม่คงที่
ความดีไม่เปลี่ยนแปลง

❀ ไม่ระวังปาก ได้ศัตรู
ไม่ระวังหู ขาดหมู่ญาติมิตร

❀ ชีวิตจะผิดหวัง
ถ้ามัวแต่นั่งนอนคอย

๒๕๓๗

❀ คนฉลาดที่ขาดคุณธรรม

เป็นผู้นำที่ดีไม่ได้

❀ ความหรูหราของชาวสังคม

เป็นค่านิยมที่เสื่อม

❀ พูดตั้งพันคำ

สู้ทำให้ดูไม่ได้

❀ อย่าคบคนชั่วเป็นมิตร

อย่าทำบัณฑิตให้เป็นศัตรู

❀ ความงามอยู่ที่ความดี

ความมั่งมีอยู่ที่ความสันโดษ

❀ แมลงวันชอบของเน่า

คนโง่เขลาชอบทำบาป

❀ การรักษาศีลห้า

ช่วยแก้ปัญหาโรคเอดส์

๒๕๓๘

❀ ถ้าไม่ทำความดี
มีชีวิตอยู่ร้อยปีก็ไร้ค่า

❀ ฟังมากได้ปัญญา
ไม่ระวังวาจาได้โทษ

❀ โอกาสที่ดีของคน
ขึ้นอยู่กับความสนใจ

❀ วิชาให้ความฉลาด
ถ้าขาดธรรมก็ให้โทษ

❀ คนฉลาดขาดความดี
เป็นคนอัปรีย์สังคม

❀ ถ้าจะทำตัวให้เหมือนเขา
ให้ดูเงาตัวเราก่อน

❀ ทุกสิ่งดูน่ารัก
ถ้ารู้จักดูส่วนดี

๒๕๓๙

❀ สุริยุปราคาพระอาทิตย์มืดมัว

จะดีจะชั่วอยู่ที่ตัวเราเอง

❀ เศษกองขยะเกะกะทั่วบ้าน

เศษคนอันธพาลรำคาญทั่วเมือง

❀ พูดให้เขารักยากนักยากหนา

พูดให้เขาด่าว่าง่ายนิดเดียว

❀ ติดคุกมีเวลาพ้นโทษ

คนที่มักโกรธถูกทำโทษตลอดกาล

❀ ความสุขมิได้อยู่ที่ความมั่งมี

การทำใจให้พอดีคือยอดความสุข

❀ คนดี ดีกว่าของดี มีคนดี ดีกว่ามีของดี

อยากเป็นคนดี ต้องทำความดี

๒๕๔๐

❀ ชีวิตจะมีค่า

เพราะทำเวลาให้มีคุณ

❀ คุณสมบัติประจำชีวิต

คือสุจริตประจำใจ

❀ ความเจริญทางวัตถุ

ยั่วยุให้คนลืมตัว

❀ อย่าเป็นทุกข์ในสิ่งที่เสียไป

จงพอใจในสิ่งที่มีอยู่

❀ พระดังอาจจะไม่ดี

พระดีอาจจะไม่ดัง

❀ ความขยันเป็นคุณสมบัติของคน

ความอดทนเป็นคุณสมบัติของพระ

๒๕๔๑

❀ มีเงินทองเต็มบ้าน
　　สู้มีลูกหลานดีไม่ได้
❀ มีพระไม่ดีเต็มวัด
　　สู้พระปฏิบัติดีรูปเดียวไม่ได้
❀ มีเหรียญเต็มอก
　　กันตกนรกไม่ได้
❀ มีลูกหลานชั่ว
　　น่ากลัวกว่าผู้ร้าย
❀ มีครูประพฤติชั่ว
　　น่ากลัวกว่ายาบ้า
❀ ยอมรับสารภาพผิด
　　ดีกว่าคิดแก้ตัว
❀ ให้อภัยซึ่งกันและกัน
　　ดีกว่าผูกพันด้วยความโกรธ

๒๕๔๒

❀ เมื่อหนีตายไม่พ้น
ก็ขอตายเพราะหมดอายุ
อย่าให้ตายทั้งๆ ที่มีชีวิตอยู่

❀ ถ้าทำผิดกฎหมาย
จะถูกจำคุกเรือนจำ
ถ้าทำผิดศีลธรรม
จะถูกจำคุกเรือนใจ

❀ ความสุขอย่างต่ำ
เป็นความสุขที่ได้จากตัณหา
ความทะเยอทะยานอยาก

❀ ความสุขอย่างสูง
เป็นความสุขที่อยู่เหนือตัณหา
ความทะเยอทะยานอยาก
ความสุขอย่างต่ำ
จะมีอาการเหมือนม้าจูงเราวิ่ง
ความสุขอย่างสูง
เหมือนเราขี่ม้า
สามารถบังคับม้าได้

• ปวงข้า ฯ ขอประณต พระสุคต ศาสดา
ผู้ทรง พระเมตตา แก่บรรดา ประชากร
• ปวงข้า ฯ ไหว้พระธรรม คุณเลิศล้ำ คำสั่งสอน
ดับทุกข์ ดับนิวรณ์ ชนนิกร ได้สุขใจ
• ปวงข้า ฯ นบพระสงฆ์ ผู้ดำรง ธรรมวินัย
เป็นกำลัง พระจอมไตร ช่วยแก้ไข ทุกข์ประชา
• ปวงข้า ฯ กราบพ่อแม่ ผู้ดูแล แต่เกิดมา
คอยระวัง ไม่ห่างตา ให้ปวงข้า ฯ พ้นทุกข์ภัย
• ปวงข้าฯ อภิวาท ผู้ประสาท วิชาให้
คุณครู ทั้งหญิงชาย ศิษย์จำหมาย ชั่วชีวี
• ปวงข้า ฯ ขอนอบน้อม ผู้เป็นจอม ประชาชี
องค์กษัตริย์ ผู้ทรงมี ความปรานี ประชาชน
• ปวงข้า ฯ จะสำนึก คอยฝนฝึก ดวงกมล
ทำดี ทวีผล แนะนำตน สมเป็นไทย
• บ้านเมือง เป็นของข้า จะรักษา ตลอดไป
สามัคคี มอบกายใจ เพื่อเป็นไทย นิรันดร์เอย

พิมพ์ที่ : บริษัท ฟ้าอภัย จำกัด
644 ซ.เทียมพร ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม
กทม. 10240 โทร.375-8511